

DECIZIA nr. 315 din 10 mai 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\) lit. n\) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002](#) privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

EMITENT • **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 822 din 26 septembrie 2018](#)

Data intrării în vigoare 26-09-2018

Valer Dorneanu	- președinte
Marian Enache	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Cristina Cătălina Turcu	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 1 alin. \(1\) lit. n\) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002](#) privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Alin Cezar Bejenaru în Dosarul nr. 3.979/176/2015 al Judecătoriei Alba Iulia, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 191 D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că excepția nu poate fi admisă, pentru considerente similare celor reținute prin [Decizia nr. 440 din 8 iulie 2014](#). Această decizie se referă la reținerea datelor personale, care ulterior pot fi folosite în activitatea de urmărire penală și în activitatea de judecată, problemă care nu se pune în cauza de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.979/176/2015, Judecătoria Alba-Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 1 alin. \(1\) lit. n\), din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002](#) privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România. Excepția a fost invocată de Alin Cezar Bejenaru într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, emis de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., prin Centrul de Studii Tehnice Rutiere și Informatică (CESTRIN).

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat definește sistemul informatic de emiterie, gestiune, monitorizare și control al rovinietei, prin utilizarea căruia Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere - S.A., prin Centrul de Studii Tehnice Rutiere și Informatică, aplică contravenții pentru circulația pe drumurile naționale, fără a deține rovinietă valabilă. Acesta, în opinia autorului excepției, este un sistem electronic de monitorizare, stocare, păstrare și identificare a datelor personale și de trafic ale utilizatorilor drumurilor naționale. Existența acestui sistem afectează dreptul autorului la viață privată, prin reținerea datelor personale fără acordul său și fără a fi reglementate măsurile legale de restrângere a drepturilor și libertăților individuale de către o autoritate publică română sau străină. În mod similar s-a pronunțat Curtea Constituțională, prin [Decizia nr. 440 din 8 iulie 2014](#). Din examinarea procesului-verbal, rezultă că datele personale sunt reținute și stocate pentru minimum șase luni (în cazul în care se contestă procesul-verbal, acestea sunt reținute pe o perioadă nedeterminată) și utilizate într-un mod liber, fără a fi oferite garanții de protecție și accesare a acestora. Astfel, la trecerea prin punctele de monitorizare a traficului sunt înregistrate date cu privire la numărul autoturismului, localizarea geografică a acestuia, aspecte ce permit angajaților Centrului de Studii Tehnice Rutiere și Informatică să accedă la datele personale din bazele de date ale Ministerului Afacerilor Interne, fără a oferi garanții suficiente care să asigure o protecție a datelor personale și de trafic, împotriva abuzurilor sau utilizării ilicite a datelor. În utilizarea sistemului informatic definit de textul de lege criticat, nu sunt respectate cerințele [art. 7](#), [art. 8](#) și [art. 52 alin. \(1\) din Carta Drepturilor Fundamentale](#) a Uniunii Europene, din perspectiva principiului proporționalității. Autorul mai arată că a

solicitat Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere - S.A. prezentarea documentelor de omologare a întregului sistem informatic și a verificării metrologice a acestuia, și precizează că procesele-verbale nu poartă semnătura olografă a agentului constator, ci o semnătură olografă scanată, ceea ce este contrar [Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii nr. 6 din 16 februarie 2015](#).

6. Judecătoria Alba Iulia apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece eventuala ingerință în viața intimă, familială și privată, produsă prin utilizarea sistemului informatic reglementat prin textul de lege criticat, este prevăzută de lege și urmărește un scop legitim, respectiv crearea unei baze de date electronice privind achitarea corespunzătoare a tarifului de utilizare a drumurilor naționale.

7. Potrivit dispozițiilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat se referă la înregistrarea în sistemul informatic reglementat de acesta, a informațiilor privind achitarea tarifului de utilizare, a tarifului de trecere, gestiunea datelor privind vehiculele pentru care tarifele au fost achitate, monitorizarea și controlul achitării tarifului de utilizare și a tarifului de trecere, iar nu la stocarea datelor personale ale utilizatorilor. Se mai arată că nu există similitudine între reglementarea constatată ca neconstituțională, prin [Decizia Curții Constituționale nr. 440 din 8 iulie 2014](#), și reglementarea criticată în prezenta cauză.

9. Avocatul Poporului arată că prevederile legale criticate sunt constituționale, deoarece nu sunt aplicabile considerentele care au stat la baza [Deciziei Curții Constituționale nr. 440 din 8 iulie 2014](#). Prin sistemul electronic de monitorizare, stocare, păstrare și identificare a datelor personale și de trafic ale utilizatorilor drumurilor naționale, nu se înregistrează în format electronic datele personale, ci acesta cuprinde date legate de numele distribuitorului și datele de identificare ale punctului de lucru la care s-a emis rovinietă, data și ora emiterii rovinietei, seria rovinietei și seria unică a tranzacției, numărul de înmatriculare al autovehiculului, tipul vehiculului, anul, luna, ziua și ora emiterii rovinietei și expirării valabilității acesteia, și nivelul tarifului.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [art. 1 alin. \(1\) lit. n\) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002](#) privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut:

În înțelesul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:[...]

n) sistem informatic de emiterie, gestiune, monitorizare și control al rovinietei - sistem informatic ce permite înregistrarea în format electronic a informațiilor privind achitarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere, gestiunea datelor privind vehiculele pentru care tarifele au fost achitate, monitorizarea și controlul achitării tarifului de utilizare și de trecere, denumit în continuare SIEGMCR“.

13. Curtea observă că denumirea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. a fost schimbată în Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere - S.A., prin [art. 1 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2016](#) privind reorganizarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. și înființarea Companiei Naționale de Investiții Rutiere - S.A., precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 28 septembrie 2016.

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale ale [art. 26](#), referitoare la viața intimă, familială și privată, și [art. 53](#) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se aduce atingere, arată autorul, și dispozițiilor [art. 7](#), privind respectarea vieții private și de familie, [art. 8](#) referitor la protecția datelor cu caracter personal, și [art. 52 alin. \(1\)](#) privind întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor, din [Carta Drepturilor Fundamentale](#) a Uniunii Europene.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul critică [art. 1 alin. \(1\) lit. n\), din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002](#), în care este definit sistemul informatic de emitere, gestiune, monitorizare și control al rovinietei (denumit în continuare SIEGMCR), apreciind că acest sistem afectează dreptul autorului la viață privată, prin reținerea datelor personale fără acordul său și fără a fi dispuse măsuri egale de restrângere a drepturilor și libertăților individuale, de către o autoritate publică română sau străină. Critica sa reiterează cele reținute în [Decizia Curții Constituționale nr. 440 din 8 iulie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 4 septembrie 2014.

16. Curtea reține că, potrivit textului de lege criticat, SIEGMCR permite înregistrarea în format electronic a informațiilor privind achitarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere, gestiunea datelor privind vehiculele pentru care tarifele au fost achitate, monitorizarea și controlul achitării tarifului de utilizare și de trecere.

17. Curtea observă că, potrivit [art. 6 alin. \(1\) din Normele metodologice](#) pentru aplicarea de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. a tarifului de utilizare și a tarifului de trecere, aprobate prin [Ordinul ministrului transporturilor nr. 611/2015](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 28 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare: „La achitarea tarifului de utilizare și emiterea rovinietei la punctele de lucru ale distribuitorilor prin intermediul echipamentelor tehnice prevăzute la art. 1 alin. (6) lit. a), prin aplicațiile prevăzute la art. 1 alin. (6) lit. b) sau prin intermediul terminalelor prevăzute la art. 1 alin. (6) lit. e) pct. (i), aceștia vor elibera solicitantului: a) documentul fiscal care atestă plata sumelor încasate; b) documentul care conține informațiile care sunt înregistrate în baza de date a SIEGMCR, respectiv: (i) numele distribuitorului și datele de identificare ale punctului de lucru sau, după caz, ale terminalului la care s-a emis rovinietă, identificat conform art. 3 alin. (2) lit. b); (ii) data și ora emiterii rovinietei; (iii) seria rovinietei și seria unică a tranzacției; (iv) numărul de înmatriculare al vehiculului; (v) numărul de identificare al vehiculului, în cazul achitării tarifului pentru: (i) perioada de utilizare mai mare sau egală cu 30 de zile, înscris manual de către personalul distribuitorului, în cazul utilizatorilor străini; (ii) orice perioadă de utilizare dintre cele prevăzute la art. 5 alin. (1), astfel cum acesta este identificat și furnizat în mod automat din baza de date a Ministerului Afacerilor Interne - Direcția regim permise de conducere și înmatriculare vehicule, în cazul utilizatorilor români; (vi) tipul vehiculului, conform clasificării prevăzute în anexa nr. 1 la Ordonanță; (vii) anul, luna, ziua și ora de la care este valabilă rovinietă; (viii) anul, luna, ziua expirării valabilității rovinietei, conform perioadei de valabilitate solicitate; (ix) nivelul tarifului în euro; (x) nivelul tarifului în lei; (xi) cursul de schimb euro/leu.”

18. Curtea constată că, prin acest sistem, se ține evidența plății de către utilizatorii de drumuri naționale din România, a rovinietei sau a peajului, iar nu a datelor personale aparținând autorului. Așa fiind, nu sunt aplicabile mutatis mutandis cele reținute prin [Decizia Curții Constituționale nr. 440 din 8 iulie 2014](#), intruziunea în viața privată constatată cu acel prilej având ca sursă reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

19. Totodată, astfel cum reiese din registrul electronic de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal, gestionat de Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. este operator de date cu caracter personal, în condițiile [Legii nr. 677/2001](#) pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 12 decembrie 2001.

20. Curtea observă că a analizat și cu alte prilejuri statutul juridic al Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere - S.A., și a observat că aceasta a fost înființată ca societate comercială pe acțiuni, cu capital integral de stat, sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, potrivit [art. 1 alin. \(2\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003](#) pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 3 octombrie 2003.

21. Curtea a observat că, potrivit [art. 2 alin. \(1\) lit. b\) teza a doua din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, sunt asimilate autorităților publice persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică. Or, în prezent, astfel cum prevede [art. 1 alin. \(2\) din ordonanța de urgență amintită](#), Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere - S.A. este persoană juridică română, de interes strategic național, în domeniul administrării drumurilor naționale și autostrăzilor. Așadar, în acest cadru legislativ, competența de constatare și aplicare a sancțiunilor contravenționale de către personalul împuternicit al companiei decurge din chiar natura juridică a acesteia. Mai mult, potrivit dispozițiilor [art. 15 alin. \(2\) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#), pot fi agenți constatați și alte persoane prevăzute în legi speciale (a se vedea, în acest sens, [Decizia nr. 101 din 9 februarie 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 11 aprilie 2012).

22. Curtea nu poate reține, astfel, încălcarea art. 26 referitoare la viața intimă, familială și privată din Constituție, astfel încât nu este necesară o analiză a proporționalității restrângerii acestor drepturi.

23. Curtea observă că [art. 7](#) privind respectarea vieții private și de familie și [art. 8](#) referitor la protecția datelor cu caracter personal din [Carta Drepturilor Fundamentale](#) a Uniunii Europene cuprind garanțiile asociate [art. 8 din Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și constată că nu există niciun motiv de a se îndepărta de la cele reținute în paragraful 22 al prezentei decizii (a se vedea, ad similibet paragrafele 38 și 39 din [Decizia nr. 46 din 31 ianuarie 2017](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 30 mai 2017).

24. Curtea constată că, în cazul autorului excepției, constatarea contravenției s-a făcut potrivit [art. 9 alin. \(1\)](#), [alin. \(2\) lit. c\) pct. ii\)](#) și [alin. \(4\) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002](#), cu ajutorul mijloacelor tehnice, de către personalul Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România - S.A., care efectuează controlul pe rețeaua de drumuri naționale din România, prin intermediul sistemelor de camere video, în baza datelor privind utilizatorul vehiculului, furnizate de Ministerul Afacerilor Interne - Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor. Așa fiind, baza de date la care se face referire în motivarea excepției este gestionată de Ministerul Afacerilor Interne - Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, iar nu de către SIEGMCR.

25. În final, având în vedere că nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale, Curtea constată că dispozițiile [art. 53 din Constituție](#) și ale [art. 52 alin. \(1\) din Carta Drepturilor Fundamentale](#) a Uniunii Europene nu au incidență în cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alin Cezar Bejenaru, în Dosarul nr. 3.979/176 /2015 al Judecătorei Alba Iulia, și constată că dispozițiile [art. 1 alin. \(1\) lit. n\) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002](#) privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Alba Iulia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

PROF. UNIV. DR. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,

Cristina Cătălina Turcu
